

Сучасна символіка кольорів.

БІЛИЙ

Білий – символ невинності, чистоти й радості. Він – нейтральний: в ньому – чарівна сила денного сонячного світла, що виражає спорідненість із Божественною силою.

Білий колір багатий своєю чистотою, бо несе в собі всю гамму веселкових кольорів, на які розпадається, коли зустрічається з чистими краплями небесної води. Тож у його небесно-світлій чистоті – гармонія всіх кольорів, як в Богові – гармонія цілого світу.

В білих кольорах служиться Служба Божа на Різдво Христове, Вознесіння і Переображення Господнє, а також на Благовіщення і ранкова Служба на Великдень.

У знак того, що людина приходить у світ для світлих справ, обряд хрещення здійснює священник, одягнутий в білі ризи... Тож білий колір – то символ створеного Богом світу, в якому – розмаїття явищ, як розмаїття кольорів-у кольорі білому...

З ним пов'язане все видиме, осяяне небесним світлом. В давнину – це колір Білобога, а також колір ангелів, святих і праведників. Білий колір і небесне світло – поняття символічно однозначні, бо з ними пов'язані: сторона світу – Схід, пора року -весна, пора доби – ранок, а напрям руху - тільки вперед, бо попереду чекає світле і радісне, що нам приносить Сонце. Білий колір – осереддя світлого «правого» світу...

ЧЕРВОНИЙ

Червоний-символ крові й вогню, бо це – гарячий колір. У ньому – всі сторони життя: з однієї – повнота життя, свобода та енергія; з іншої – ворожнеча, помста й агресивність.

З однієї сторони – це символ любові, а з іншої – символ страждань.

Червоний колір – символ Божої любові до людей, до людського роду, бо Син Божий заради спасіння людства пролив свою святу кров, а після нього – інші мученики за віру Христову.

В ризах червоного кольору правлять священники Службу Божу на Великдень і на честь святих великомучеників....

Стихія червоного кольору – вогонь, а планета – Марс, планета бога війни, для кого проливати червону кров – звичайне явище. Його день – вівторок, бо тоді треба багато енергії для початку і звершення нових справ. А також і четвер, бо цього дня було видано Ісуса Христа на хресні страждання...

Він – колір гарячий, тому його сторона світу – Південь, а пора року – літо, пора доби – день, навіть полудень, а напрям -тільки вверх і вправо, тобто – за палюче-спекотним Сонцем. Туди, де гаряче, де грає-кипить кров...

ОРАНЖЕВИЙ

Оранжевий – символ слави, величі та гідності. В ризах такого кольору священники правлять Службу Божу в усі недільні дні, що приурочені Господеві.

...Його стихія – вогонь і Земля, а небесне світило-Сонце. День – неділя, яка приурочена Богу.

ЖОВТИЙ

Жовтий – символ тепла, радощів і поваги. Це – колір золота і стиглого колоса, через які він уособлює Сонячне світло.

Він – колір Божественної величі та слави, тому в жовтих або золотих ризах правлять Службу Божу не тільки по неділях, але й в дні, приурочені пророкам, апостолам і великим святым.

Його стихія – земля, бо на землі він золотить хлібні лани для блага і достатку людей і над Землею піднімає палахке Сонце, як знак Божественної турботи про людей. Його планета – Венера, а день – п'ятниця, бо цього дня від великої любові до людей помер на хресті Син Божий і Людський – Христос, котрого зрадили і віддали на страждання. Так через Венеру і п'ятницю переплелись любов і страждання, зрада і розлука – в усьому цьому проглядається жовтий фон...

Він може мати і суперечливе значення: з однієї сторони, це – колір Сонця і золота, як застиглому сонячному променю, а з другої – колір опалого листя та достиглих хлібів, що означає завершення, кінець, а інколи і загибель. Тому, знаходячись біля золотого кольору, він разом з ним посідає центр світу, але схиляється до Заходу, де осінь; його напрям – вгору, як кольору Сонця, і, водночас, вниз і назад, як кольору стиглості; його стихія – вогонь, як кольору Сонця і золота, і, разом з тим, земля, як основа стиглих хлібів.

ЗОЛОТИЙ

Золотий – символ святості, свідчення Божественної Сили, світлого подвигу Сина Божого та чистоти Пресвятої Богородиці.

Він також символізує Сонце і багатство. Та золотий колір має бути чистим, а багатство – духовним.

Золотий колір символізує святість, поки золото – тільки символ; коли ж золото перестає бути символом багатства, а само стає багатством, воно втрачає символіку святості й стає символікою тлінної наживи...

Стихія золотого кольору – вогонь, а світило небесне – Сонце: саме вони вимагають вогненно-сонячної чистоти від усього золотого.

Як колір Сонця і вираз живого, але застиглому, сонячному променю, посідає особливе місце у світовій гармонії кольорів: його місце – тільки центр, його напрям – лише вгору, до Сонця; його стихія – тільки вогонь, бо наймогутніший і найсвятіший вогонь -Сонце, яке ще називається золотом...

ЗЕЛЕНИЙ

Зелений – символ природи і молодості; він – «міст» між двома протилежними кольорами веселкового спектру – гарячим червоним і холодним синім. А тому виступає кольором надії на злагоду, мир і спокій.

Однак його перебування на межі протилежних кольорів свідчить також і про його недовершеність, недозрілість. Але це – вже плюси та мінуси молодості...

... Сам він – це синтез жовтого і голубого, через які на ньому сходяться червоний і синій. Через це саме в зелених ризах правлять Службу священики на честь праведників, котрі здійснили подвиги в ім'я Господа, віри і церкви, а також на Вербну Неділю і на Трійцю.

... Зеленим кольором, як поєднанням жовтого і голубого, стверджується, що людська вірність і відданість Богу (жовтий колір) підносить людину до Небес (голубий колір), що приносить в її душу спокій (зелений колір).

... Його дні – понеділок і субота, які так сходяться до неділі, як протилежні спектрів кольори – до зеленого. Його стихії — вода і повітря, без яких не буває зеленого світу і зеленого кольору...

Він – колір «компромісний», тобто колір злагоди між «червоним» теплом та «синім» холодом. Зелений колір опановує широкий простір між спекотним Півднем та прохолодним Заходом, а в часі – від весни до осені, коли поступається жовто-золотим барвам осіннього листя...

ГОЛУБИЙ

Голубий – близький за духом синьому кольору, символізує благородство, ніжність і вірність, і легкий сум через розуміння конечності прекрасного і неповторного в людському житті та недосяжності вічного, як недосяжна небесна блакить...

Він – символ Божественних Небес, куди возносяться праведники Христової віри, і – найперша серед них – Пресвята Богородиця, яка носила в своїй непорочній утробі Небожителя – Ісуса Христа. В ризах голубого кольору правлять священики Божу Службу, приурочену Пречистій Діві Марії – Матері Божій....

Його стихія – повітря, бо воно – і сама блакить, і шлях до голубого неба.

СИНИЙ

Синій – символ вірності, довір'я і безконечності. Як безконечними бачиться морська далечинь і небесна глибина. Він настільки серйозний, що аж холодний. Його серйозна холодність зближується з Божественною Істиною, яка вічна і непорушна.

Як і голубий, він символізує Святі Небеса, людську праведність і чисту духовну відданість людині своєму Творцю і Судді, Владиці Небес і Світу.

... Його стихія – вода, котра не тільки сама синя, але й змикається із синім небом...

В ньому – і фарби моря, і прохолода землі. То його стихії – і вода, і земля. Його сторона світу – Захід, бо там Сонце перестає бути спекотним; пора року – осінь, бо саме вона припиняє «ненависну» червону спеку; пора доби – вечір, коли синьо-сиві тумани вистуджують нагріту протягом дня землю; а напрям – назад, до неквапливого спокою...

ФІОЛЕТОВИЙ

Фіолетовий – особливий символ, бо поєднує в собі два протилежних кольори – гарячий червоний і холодний синій. Червоний – символ Христової крові й Воскресіння; синій – символ Небес. В загальному: пролита на розп'ятті червона кров відкриває шлях до праведних Небес.

Саме тому Службу Божу, приурочену Хресту Господньому, правлять священники у фіолетових ризах...

ЧОРНИЙ

Чорний – символ темряви, зла і смерті. Взагалі, всіх злих сил, процесів гниття і затемнення.

Однаково приховує і робить подібними Істину і Хибу, Красу і Потворність, Правду і Кривду. Для нього немає між ними відмінностей, бо в темряві – всі предмети темні...

Він – володар темного «Лівого» світу, де не лише прохолодно, а навіть і дуже холодно. Тому його сторона світу – Північ, а пора року – зима; пора доби, зрозуміло, ніч; а напрям – вліво і вниз, тобто в протилежну сторону від руху яскравого Сонця.

Він – ознака загибелі всього живого, бо живе любить і прагне світла, а він світло «ненавидить», тому постійно по-своєму знищує його – поглинає. Виступає символом глибокого трауру і тяжкого горя. В давнину – слуга Чорнобога і Мари та інших чорних демонічних і хтонічних (тобто підземних) лихих сил.